

34

z dnia
sieniu rybołówstwa w wodach

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi
Krakowskiem, rozporządzam jak następuje:

gatunków r
nowie i ogł
dycznego ic

nie żywym
ostrożnością

Polityce
z uwzględnieniem

gatunków ry

znajdują, lub dopiero tamże wychodowane być mają, ustanowić czas, w którym rybołówstwo w tych wodach w ogóle ma być zaniechanem, o ile ustanowienie takiego czasu, przy zarybieniu mieszanem, bez znacznego uszczerbku w użytkowaniu wody wykluczenia łowienia w niej także ryb, nietrących się, jest możliwem.

§. 4.

W czasie ustanowionym i ogłoszonym w myśl §. 3 rybołówstwo w takiej wodzie jest zakazanem.

Mianowicie nie wolno wpuszczać do wody sieci, pogródek, koszów, łapek, skrzyń, i tym podobnych przyrządów do łowienia, a jeśli już przed tem wpuszczone zostały, to należy je przed rozpoczęciem czasu ochrony uprzątnąć lub do połowu nieużytecznymi uczynić.

§ 5.

Polityczna władza powiatowa może dozwolnić wyjątków od zakazów §. §. 2 i 4go uprawnionym do rybołówstwa, lub za ich zgodą także innym osobom, w celach sztucznej chodowli ryb lub badań naukowych.

Również może polityczna władza powiatowa w czasie ochrony w myśl §. 3 ustanowionym, bez względu na cel dozwalać osobom wyżej wspomnianym połowu ryb za pomocą wędki ręcznej w porze dziennej o tyle o ile udzielanie pozwoleń takich przez władzę do ustanawiania czasu ochrony powołanej, uznanem zostało w ogóle jako dopuszczalne.

W każdym takim wypadku winna polityczna władza powiatowa wystawić osobny, na imię opiekującego, wodę i inne istotne szczegóły pozwolenia oznaczający certyfikat.

§. 6.

Dynamitu i innych eksplodujących materiałów, dalej rybitrutki (coeculus), wroniego oka i tym podobnych środków udurzających do rybołówu używać nie wolno.

W wypadkach wykazanej potrzeby może polityczna władza krajowa dozwolnić użycia materiałów eksplodujących.

§. 7.

Na przepustach jazów nie można zawieszać pogródek, koszuw innych przyrządów do samołowu ryb.

§. 8.

Polityczna władza krajowa może wydać dla pojedynczych wód lub okręgów wodnych dalsze zakazy co do pewnych sposobów, środków i przyrządów połowu w ogóle, dla ryb szkodliwych.

Jeżeliby jednak w zastosowaniu tego postanowienia miał być wydany zakaz, wykluczający nadal używania sieci dotąd używanych, to należy pozostawić dla dalszego używania takich, już w użytku będących sieci odpowiedni najmniej dwuletni przeciąg czasu.

§. 9.

Dla wód, względem których z powodu, że sięgają po za obręb terytorium, w którym ustawa ta obowiązuje, potrzebnem i wskazanem jest postępowanie zgodne z innymi krajami lub władzami państwowymi, wyda postanowienia względnie zakazy wspomniane w §§. 1, 3 i 8 Minister rolnictwa.

§. 10.

Postanowienia §§. 1—9 nie mają zastosowania do stawów i innych podobnych zbiorników wody w celu hodowli ryb założonych, bez różnicy, czy one są w połączeniu z jakim naturalnym zbiornikiem wody lub nie.

§. 11.

Nikt nie może wykonywać rybołówstwa, kto nie jest zaopatrzonym w „kartę rybacką“ poświadczającą uprawnienie jego do rybołówstwa w dotyczącej wodzie. Tylko do rybołówstwa w stawach położonych w całości pośród zamkniętych i ogrodzonych miejsc, jak np. ogrodów, parków, karta rybacka nie jest potrzebną.

Karta rybacka ma być wystawioną na nazwisko, mianowicie:

- 1) dla posiadacza lub dzierżawcy prawa rybołówstwa przez polityczną władzę powiatową;

2) dla osób trzecich przez posiadaczy lub dzierżawców prawa rybołówstwa;

3) dla wód, w których obecnie komukolwiek, lub wszystkim członkom lub mieszkańcom pewnej gminy ryby łowić wolno, przez przełożonego gminy nadbrzeżnej — nie przesądzając w swoim czasie w drodze ustawodawczej wydać się mającym postanowieniem względem przyznania prawa rybołówstwa w takich wodach.

Formularze kart rybackich zostaną ustanowione i ogłoszone przez polityczną władzę krajową.

§. 12.

Karty rybackie i wspomniane w §. 5 certyfikaty należy organom publicznego bezpieczeństwa i straży do nadzoru zarybionych wód ustanowionej na żądanie bez oporu okazywać.

§. 13.

Przybory rybackie założone muszą pod nieobecność rybaka być zaopatrzone znakiem w urzędzie gminy nadbrzeżnej zgłoszonym, po którym można poznać osobę rybaka.

§. 14.

Polityczna władza krajowa winna postanowić i ogłosić, które gatunki ryb w celu utrzymania odpowiedniej ilości tychże nie mogą być poniżej pewnego wymiaru i w pewnych czasach ani sprzedawane, ani w domach gościnnych podawane.

§. 15.

Uprawnionemu do rybołówstwa wolno jest łowić i ubijać w swej wodzie zarybionej lub w bezpośredniej bliskości tejże, każdego czasu i w sposób dowolny, jednakże bez użycia broni palnej wydry, czaple i inne dla ryb szkodliwe dziko żyjące zwierzęta; uprawniony do polowania nie może temu sprzeciwiać się, jednakże rozporządza łowioną lub ubitą w takich razach zwierzyną.

Takie same prawo mają osoby przez uprawnionego do rybołówstwa dla ochrony zarybionej wody ustano-

wione i przez władzę polityczną w urzędzie tym zatwierdzone; dalej te osoby, którym w pojedynczych wypadkach lub czasowo powierzonym zostało za osobnym zezwoleniem władzy politycznej przez uprawnionego do rybołówstwa łowienie lub ubijanie zwierzęzy dla rybołówstwa szkodliwej.

§. 16

Polityczne władze powiatowe winne wydać stosowne zarządzenia, ażeby przy użytkowaniu wód, niewymagajacym wedle ustaw regulujących prawo wodne osobnego pozwolenia władzy, zapobieżono ukróceniam rybołówstwa, jeżeli one mogą być uniknione.

Zarządzenia te należy wydać z urzędu przy ustanowieniu przepisów policyjnych, przewidzianych w wyżej wspomnianych ustawach o powszechnem uregulowaniu wykonywania takich użytków wodnych, a zresztą zażądanie uprawnionego do rybołówstwa i należy przy tem baczyć szczególnie na zapobieżenie szkodliwemu zauiępokojeniu miejsc tarcia.

§. 17.

Przekroczenia tej ustawy i wydanych na mocy tejże przepisów mają być karane, o ile powszechna ustawa karna nie znajdzie zastosowania przez władze polityczne grzywną od pięciu do pięćdziesięciu złotych, która w razie powtórnym jak i wtedy, jeżeli narybieniu wyrządzoną została znaczna szkoda, może być podwyższoną do stu złotych.

W razie, jeżeli uznany za winnego nie jest w możliwości uiszczenia grzywny, należy ją zamienić w karę aresztu, przyczem pięć złotych liczyć należy za jeden dzień aresztu.

Przy przetroczeniach postanowień §§. 2, 4, 6 i 7 tudzież zakazów wydanych na mocy §§. 8 i 14 należy zarazem orzec konfiskatę ryb wbrew przepisowi złowionych i parzędzi rybackich wbrew przepisom używanych.

Grzywny i zysk osiągnięty ze sprzedaży skonfiskowanych przyborów rybackich i ryb wpływają do osobnego funduszu ku podniesieniu rybołówstwa, który ma stać pod zarządem Wydziału krajowego.

Skonfiskowane przybory rybackie należące do jednego z rodzajów zakazanych, należy przed sprzedażą tychże uczynić nieprzydatnymi do dalszego użytku w formie zakazanej.

§. 18.

Przełożeni gmin i obszarów dworskich, c. k. żandarmerji i organa policyi wodnej są obowiązane, czuwać nad przestrzeganiem postanowień tej ustawy i przestrzeżone przekroczenia podawać do wiadomości władzy politycznej.

Ten sam obowiązek ciąży w szczególności na organach policyi targowej względem zakazów na mocy §. 14 wydanych.

§. 19.

Uprawnionym do rybołówstwa i gminom wolno swoim, dla ochrony innych interesów mianowicie gałęzi kultury rolnej i lasowej łącznie z polowaniem, już ustanowionym organom straży, powierzyć nadzorowanie i ochronę rybołówstwa i dać ich w tym celu przez polityczną władzę powiatową zaprzysiężać wedle roty przysięgi, którą ma ustanowić polityczna władza krajowa.

Wolno im także ustanowić i dać zaprzysiężać organa straży szczegółowo dla rybołówstwa, jeżeli one posiadają przymioty przepisane dla straży polowej.

Do ustanowionych w ten sposób organów nadzoru i ochrony rybołówstwa stosują się postanowienia obowiązujące w ogóle straż polową a co do ich urzędowego stanowiska postanowienia ustawy państwowej z dnia 16. Czerwca 1878 (dz. p. p. nr. 84.)

§. 20.

W szczególności przysłuża organowi w myśl § 18 i 19 do bezpośredniego nadzorowania rybołówstwa powołanym prawo i obowiązek:

- a) nadzorować wody zarybione swojego okręgu wodnego, jazy, szluzę, grable, łotoki i t. d. o ile urządzenia te dotyczą rybołówstwa;
- b) oglądać łodzie rybackie, zbiorniki ryb, jak i przyrządy rybackie;
- c) przedsiębrać konfiskatę przyborów rybackich, tudzież aresztowania w myśl ustawy z dnia 16 Czerwca 1872 (dz. p. p. nr. 84.)

§. 21.

Polityczne władze powiatowe mają zarządzić, by postanowienia § §. 2, 4, 6, 7, 11, 13, i 17, tej

ustawy i przepisy wydane na mocy §. §. 1, 3, 8, 14 i 16 przypominano w gminach nadbrzeżnych corocznie w czasie ku temu najstosowniejszym przez ogłoszenie tychże w sposób w miejscu używany.

§. 22.

Postanowienia ustawy tej mają zastosowanie nie tylko do rybołówstwa w ścisłym znaczeniu, lecz w ogóle także do użytkowania wód przez hodowlę i połów zwierząt wodnych pewną wartość mających i polowaniu nie zastrzeżonych.

§. 23.

Przy wydaniu postanowień i przepisów stosownie do §. §. 1, 2, 3, 8 i 14 tej ustawy, winna polityczna władza krajowa względnie Minister rolnictwa (§. 9.) zasięgnąć zdania rzeczoznawców i Wydziału krajowego.

Względem ograniczeń w użytkowaniu wody, które w myśl §. 16 zarządzić ma polityczna władza powiatowa, winna władza ta wydawać zarządzenia również po zasięgnięciu zdania rzeczoznawców.

§. 24.

Wykonanie ustawy tej poruczam Ministrowi rolnictwa i spraw wewnętrznych.

U w a g i

względem projektu do ustawy o niektórych środkach ku podniesieniu rybołówstwa w wodach wewnątrz kraju.

Przy rozprawie toczącej się w Izbie posłów Rady państwa nad projektem ustawy o wykonaniu rybołówstwa i opiece nad niem w wodach wewnątrz kraju, objawiono, jak wiadomo, życzenie (Nr. 245 załączników do protokołów stenograficznych, VIII sesya), ażeby przed uregulowaniem w drodze ustawodawstwa wykonania rybołówstwa lub też jednocześnie z tem nastąpiła regulacya praw rybołówstwa.

Życzeniu temu rząd o tyle zadość uczynił, że cofnął wspomniany projekt do ustawy w skutek Najwyższego postanowienia z 7 maja 1879 i zastrzegł sobie przy tej sposobności wniesienie nowego przedłożenia w tej sprawie w najbliższym peryodzie legislacyjnym w miarę dalszych dochodzeń co do praw i stosunków rybołówstwa.

Dalsze te dochodzenia, jako też porozumienie się z Wydziałami krajowymi, do których oświadczeń, mianowicie co do wykupu praw rybołówstwa przywiązywać musiał Rząd wielką wartość, niemniej porozumienie się z sądami krajowymi wyższymi — poruczono politycznym władzom krajowym reskryptem Ministerstwa rolnictwa z 26 lipca 1879.

Ze względu, że temu poleceniu dotąd nie wiele krajów zadość uczynić mogło, a z drugiej strony byłoby pożądanem w interesie rybołówstwa, ażeby już teraz przynajmniej niektórym niewłaściwościom na podstawie prawnej można tamę położyć, zdecydował się Rząd wnieść obecny projekt do ustawy, ażeby zarządzić można odpowiednie kroki, jeżeliby i Sejm był zdania, ażeby czasu, który upłynie jeszcze do wydania formalnej ustawy rybołowej, użyć do częściowego przynajmniej zaradzenia istniejącym w tej mierze brakom.

Rozumie się samo przez się, że chociażby Rząd wskutek przyjęcia tego projektu do ustawy mógł natychmiast przyczynić się do podniesienia rybołówstwa w wskazanych w projekcie kierunkach to jednak nie opuści z oka przyjęcia do skutku ustawy o rybołówstwie w miarę wyniku wyżej wspomnianych jeszcze w toku będących dochodzeń, i że w razie, gdyby Wys. Sejm krajowy był

zdania, że specjalne zarządzenia tymczasowo nie są wskazane, Rząd zapatrywaniu temu według możliwości odpowie, bacząc również na spieszne przyjście do skutku rzeczonyj ustawy.

Gdy obecny projekt ma zresztą na oku unormowanie niektórych tylko punktów wykonywania rybołówstwa, i umyślnie pomija inne punkta, które dotyczą stosunków prywatnoprawnych, albo odnoszą się do innych praw użytkowania wody, co także już z samego tytułu: *Projekt do ustawy o niektórych środkach ku podniesieniu rybołówstwa* wypływa, to tym sposobem wyrażeniem jest zapatrywanie Rządu, że przez projektowaną ustawę nie nastąpi zastój w staraniach o dojście do skutku formalnej ustawy o rybołówstwie.

W każdym razie wykonanie postanowień niniejszego projektu stanowić będzie nie małej wagi pracę przygotowawczą do przeprowadzenia w swoim czasie formalnej ustawy o rybołówstwie.

Co do pojedynczych postanowień projektu należy zauważyć, że obok względnych peryodów ochronnych (dla pojedynczych rodzajów ryb) także bezwzględne peryody ochronne (dla odnośnej wody w ogóle § 3) dla tego są projektowane, ponieważ z obu postanowień względnego peryodu ochronnego, któremi są wpuszczanie ryb napowrót do wody (§ 2) i zakaz sprzedaży (§ 14) tylko ostatnie może być w należyty stopniu nadzorowane, podczas gdy zachowanie absolutnego peryodu ochronnego dla wody samej (§. 3. 4.) w każdym razie jeszcze łatwiej skontrolować można.

Zachowanie odpowiednich granic przy ustaleniu peryodów ochronnych dla wód, ażeby przez to użytkowanie z wody nie było nad miarę ścieśnionem jest rzeczą wykonania i tak przytem, jako też przy innych w wykonaniu tej ustawy zapaść mających postanowieniach, zawarowaną jest ogólną normą §. 23, współudział rzeczoznawców i ingerencya Wydziału krajowego

Dozwolony w 2gim ustępie §. 6 wyjątek okazał się wskutek doświadczenia potrzebnym w pewnych razach, osobiwie celem uwolnienia od ryb drapieżnych wód stojących, sztucznie zarybić się mających.

Z resztą nie potrzebują pojedyncze postanowienia projektu szczegółowego wyjaśnienia.